

LEVENT

Orman
Gözcüsü

Mustafa Orakçı

LEVENT

ORMAN GÖZCÜSÜ

Yazan: Mustafa Orakçı
Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

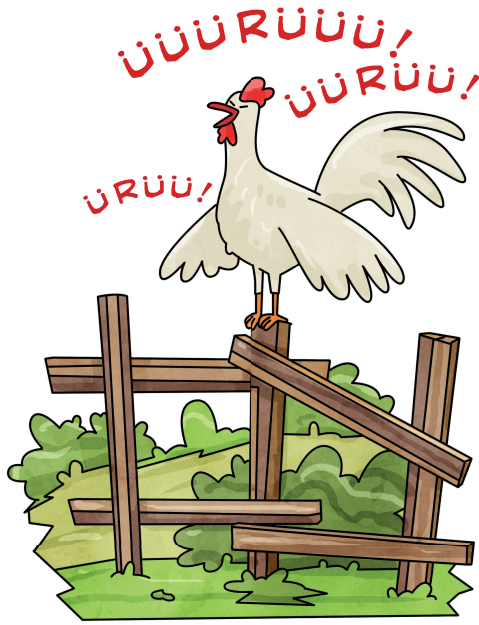
Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. “Merhaba öğretmenim, ben Levent.” dedim. “Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı.**” dedi. Beni tanınmasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen’i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale’nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa’da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. “Şimdi ne yazıyorsunuz?” diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: “**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**” Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen’i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen’i en son bizim Mert’le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

İÇİNDEKİLER

İLGİNÇ BİR OLAY	5
KAYIP EŞEK OPERASYONU.....	8
KAVAK AĞAÇLARI.....	17
SUYUN NEDEN	
KESİLDİĞİNİ BULDUK	26
İLK KARŞILAŞMA!.....	30
YİNE BİZE YOL GÖRÜNDÜ.....	37
EŞSEK ARANIYOR!.....	52
UMMADIK TAŞ BAŞ YARAR.....	62
SONRA NELER OLDU?	82
SÖZLÜK.....	86

İLGİNÇ BİR OLAY

Dedemin pazar alış veriş için kasabaya gittiği gün, erkenden kalkıp tayfayı uyanırdım. Çünkü dedem yoksa bütün işler bize kaldı demektir. Hemen toparlanıp işlere koyulduk.

Süt sağmak için ahıra giderken bizim Eşşek'i gördüm. **"Günaydın Eşşek"** diyerek ahıra girdim. İşim bitince de sütü alıp dışarı çıktım. Çıktığımda bir de ne göreyim? Bizim Eşşek yerinde yoktu. Hemen gidip nineme sordum.

- Nine, Eşşek'i gördün mü? Birisi mi götürüp gitti?

Ninem,

- Yok oğlum, kimse gelmedi. Dışarıdaydı, dedi ve içeri girdi.

Gidip Eşşek'i bağladığımız yere dikkatlice baktım. Eşşek'i bağladığımız ip kopmuştı.

- Bu işte bir iş var, dedim kendi kendime...

Hiç böyle yapmazdı. Dün akşama kadar sıcağın altında çalışmıştı. Bu kadar yorgunken bir yere gitmezdi. Pek çalınmışa da benzemiyordu. Çalacak kişi neden ipini koparsın ki? Çözer, alıp giderdi. Bu işe akıl sır erdiremedim doğrusu.

Eşşek'i düşünürken süt güğümlerini unuttum. Mandıraya süt kamyonunun gelmesine az kalmıştı. Sütü acilen mandıraya yetiştirmemiz gerekiyordu. Aklıma dedemin süt az olduğunda kullandığı el arabası geldi. Onu depodan bulup çıkardık. Sonra da sütü koyduk ve tayfa ile birlikte çeke çeke mandıraya götürdük. Ne kadar zorlandık anlatamam. Meğer Eşşek ne büyük bir iş yapıyormuş. Neyse ki sütü zamanında yetiştirmeyi başardık.

KAYIP EŞEK OPERASYONU

Mandıraya EŐeksiz s¼t taŐımanın zorluğu yetmezmiŐ gibi bir de d¼n¼Ő yolunda el arabasıyla Mert'i taŐımak zorunda kaldım. Az kalsın Kâmil'i de taŐımak

zorunda kalacaktım. Ama neyse ki onu kimsenin taŐıyamayacađını s¼yleyince ikna oldu.

Bu kadar yorulunca eve varır varmaz kendimizi bahçedeki en koyu g¼lgenin altına attık. Uzun s¼re kımıldamadan yattık.

Biraz dinlendikten sonra Eşşek'in normal zamanda bağlı olduğu yere tekrar baktım. Eşşek hâlâ yerinde yoktu. Böyle hiç bir şey yapmadan beklemeyi kendime yakıştıramadım. Ne de olsa o da bizim tayfanın bir elemanıydı. O yüzden onu bulmamız gerekiyordu. Başta deritte olabilirdi. Belki de bizden yardım bekliyordur. İşlere güçlere dalınca resmen Eşşek'i unuttuk. Hemen diğer arkadaşlarıma seslendim.

- Arkadaşlar, bizim bu Eşşek'i bulmamız lazım, kalkın!

Sesime bir tek Osman tepki verdi. Hızlıca doğruldu. Yüzüne yapışmış otları temizledi ve konuştu:

- Doğru, kendi derdimize düşünce ben onu tamamen unutmuşum.

Diğerlerini de kaldırıp bir plan yaptık. Plana göre Eşşek'in bir fotoğrafını bulup köyde arayacaktık.

Osman'ın telefonunda bizim Eşek'le Kâmil'in birlikte çektiikleri bir fotoğraf vardı. Onu köyde karşımıza çıkan herkese göstermeye başladık. **"Kayıp arıyoruz."** diyerek elimizdeki fotoğrafı önümüze çıkana gösteriyorduk. Fotoğrafı her gören yüzümüze bakıyor ve aynı soruyu soruyordu.

- Hangisi kayıp, eşek mi, çocuk mu?

Sorulara hep Mert cevap veriyordu.

- Üsteki Kâmil ağabey, alttaki Eşşek, biz Eşşek'i arıyoruz. Kâmil ağabey yanımızda, o kaçmadı.

Bu durum Kâmil'i oldukça rahatsız ediyordu.

- Bir eşekle karşılaştırılmak oldukça kırıcı arkadaşlar...

Köydeki insanların nerdeyse yarısına sorduk. Herkes Eşşek'i tanıyor ama kimse onun dün akşamdan beri nerede olduğunu bilmiyordu. Bu arada dedemin eşeğini herkesin tanımaması da Kâmil'i rahatsız ediyordu.

- Bir eşeğin benden çok tanınması da oldukça onur kırıcı arkadaşlar...

